

การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อ นักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

BUDDHIST PRINCIPLES TO PROMOTE POLITICAL POPULARITY OF LOCAL POLITICIANS IN BAN
THAM SUB-DISTRICT DOK KHAMTAI DISTRICT OF PHAYAO PROVINCE

พระยศวริศ ธิรภทโท (มงคลพลสิทธิ์), สหัททยา วิเศษ และ พระครูธรรมธรรบุญเที่ยง พุทธสาวโก
PhraYotvarit Thirapatho (Mongkolpolsit), Sahathaya Wiset
And Phrakhruthammathon Bunthiang Puddhasavako
คณะรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Master of Political Science Mahachulalongkornrajavidyalaya
Corresponding author, e-mail por.yotvarit@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ (2) เปรียบเทียบความนิยมทางการเมืองจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ (3) นำเสนอการประยุกต์หลักพุทธธรรมในการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองตามหลักสังคหวัตถุ 4 กลุ่มเป้าหมาย ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ประชาชนอายุ 18 ปีขึ้นไปในพื้นที่ จำนวน 379 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 9 คน เครื่องมือและสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา Rating Scale และสถิติอนุमान ผลการวิจัยพบว่า

1) ระดับความนิยมทางการเมืองโดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า ด้านเสรีภาพทางการเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านความเสมอภาค ด้านความรับผิดชอบ และด้านการมีส่วนร่วม ตามลำดับ

2) การเปรียบเทียบความนิยมทางการเมืองจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความนิยมทางการเมือง ไม่แตกต่างกัน ในภาพรวม

3) การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมือง พบว่าควรใช้หลัก สังคหวัตถุ 4 ได้แก่ ทาน การให้ออกาสและความรู้ ปิยวาจา การสื่อสารเพื่อสร้างความสามัคคี อุตถจริยา การแก้ปัญหาเชิงลึกอย่างจริงจัง และ สมานัตตตา การสร้างความเสมอภาคและการเข้าถึงง่าย

คำสำคัญ: การประยุกต์หลักพุทธธรรม, ความนิยมทางการเมือง, นักการเมืองท้องถิ่น, สังคหวัตถุ 4

Abstract

This research article aimed: (1) to examine the level of political popularity of local politicians in Ban Tham Sub-district (2) to compare political popularity based on personal factors and (3) to propose the application of Buddhist principles, specifically the Sangahavattu IV (The Four Bases of Social Solidarity), to enhance political popularity. This mixed-methods study involved a quantitative sample of 379 citizens aged 18 and over, and qualitative data from 9 key informants. Research instruments included questionnaires and in-depth interviews. Data were analyzed using

descriptive statistics (Mean, Standard Deviation), Rating Scales, and inferential statistics, The research findings revealed that:

1) The overall level of political popularity was at a moderate level. When considering individual dimensions, political liberty had the highest mean, followed by equality, accountability, and participation, respectively.

2) To compare political popularity based on personal factors, differences in gender, age, educational level, occupation, and income did not result in significant differences in political popularity overall.

3) Regarding the application of Buddhist principles, the study found that the Sangahavatthu IV should be integrated as follows Dana (Giving) through providing opportunities and knowledge Piyavaca (Kindly Speech) through communication to build unity Atthacariya (Useful Conduct) through serious and profound problem-solving and Samanattata (Consistency) through promoting equality and accessibility

Keywords: Application of Buddhist Principles, Political Popularity, Local Politicians, Sangahavatthu IV

บทนำ

ระบอบการปกครองประชาธิปไตยนั้นหลายคนได้ให้ความจำกัดความเกี่ยวกับการปกครองในรูปแบบนี้อย่างกว้างขวาง หลายแนวคิดในการให้ได้มาซึ่งอำนาจในการบริหารบ้านเมืองชุมชนที่อยู่ หรือในระดับประเทศนั้นคือการได้มาซึ่งความนิยมจากประชาชนที่จะเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมที่สุดเข้ามาทำหน้าที่แทนประชาชนเหล่านั้น โดยนักวิชาการชาวออสเตรเลีย ได้ให้ความหมายของ ประชาธิปไตยในลักษณะของวิธีการเช่นกันไว้ในหนังสือ Capitalism, Socialism, and Democracy ว่า “คือวิธีจัดระบบที่มีลักษณะเป็นสถาบัน เพื่อให้ได้มาซึ่งการตัดสินใจทางการเมืองที่ผู้มีอำนาจตัดสินใจ ทางการเมืองนั้นได้อำนาจมาโดยวิธีการต่อสู้แข่งขันเพื่อให้ได้คะแนนเสียงของประชาชน” (Li, 1999) นักวิชาการชาวอเมริกัน ได้ให้ความหมายขยายความของประชาธิปไตยในหนังสือ Polyarchy: Participation and Opposition ได้อธิบายลักษณะสำคัญของประชาธิปไตย โดยระบุว่าประชาธิปไตยที่แท้จริงต้องประกอบด้วยเงื่อนไขต่อไปนี้ 1) ประชาชนมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง 2) ประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับเลือกตั้ง 3) นักการเมืองทางการเมืองมีสิทธิแข่งขันในการเลือกตั้งเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากประชาชน 4) การเลือกตั้งต้องเสรีและยุติธรรม 5) ประชาชนมีเสรีภาพในการรวมกลุ่มหรือจัดตั้งสมาคม 6) ประชาชนมีเสรีภาพในการแสดงออก เช่น การพูด การเขียน การอ่าน และการเผยแพร่ข้อมูล 7) ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่ของรัฐบาล 8) สถาบันที่มีอำนาจกำหนดนโยบายสาธารณะต้องมาจากการเลือกตั้งหรือการแสดงประชามติจากประชาชน โดยเน้นย้ำถึงการมีส่วนร่วมและเสรีภาพของประชาชนในกระบวนการประชาธิปไตย เพื่อให้การปกครองมีความโปร่งใสและยุติธรรม” (Lijphart, 1999)

ประเทศไทยนั้นได้มีการเริ่มใช้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยในขึ้นตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๗๕ จนถึงปัจจุบันนี้ ได้มีการกำหนดรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ซึ่งกฎหมายนี้ได้กำหนดระบบการบริหารปกครองโดยอยู่ในระบบของรัฐบาล ในคตินิพนธ์ของการปกครอง และ มีหลักที่กล่าวว่า “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย” (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2555) ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย พรรคการเมืองเป็นองค์กรทางการเมืองที่มีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวแทนของประชาชน โดยพรรคการเมือง

เกิดจากการรวมตัวของกลุ่มบุคคลที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองเดียวกัน มีหน้าที่รวบรวมความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนเพื่อนำไปกำหนดนโยบายทางการเมืองและผลักดันให้กลายเป็นนโยบายสาธารณะผ่านการบริหารประเทศ ภารกิจสำคัญของพรรคการเมืองรวมถึงการรณรงค์หาเสียงเพื่อนำมาสู่ประชาชนให้สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค ตลอดจนการรักษาภาพลักษณ์ที่ดีของพรรคที่ได้รับการยอมรับจากสาธารณะอย่างต่อเนื่อง ในส่วนของการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลจะมีนายกเทศมนตรีที่มาจาก การเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ซึ่งดำเนินการภายใต้กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กระบวนการดังกล่าวสะท้อนถึงการกระจายอำนาจที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการบริหารงานท้องถิ่นและการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับฐานราก การส่งเสริมให้ประชาชนนั้นๆ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อให้เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนนั้นมีส่วนร่วมในการพัฒนาการปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยมีการอ้างอิงจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ที่เน้นประโยชน์และส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในทุกระดับรวมถึงระดับท้องถิ่น การที่ผู้สมัครรับการเลือกตั้งที่จะขึ้นมาเป็นนักการเมืองในต่อไป ต้องการที่จะได้รับเลือกตั้งต้องตั้งใจ และ ใส่ใจเป็นอย่างมากทั้งกำลังทรัพย์ที่พร้อมสำหรับการสร้างความนิยม รวมถึงสร้างผลงานที่เป็นประโยชน์และไม่มึจุดต่างพร้อยให้กับตัวของนักการเมืองรวมถึงการช่วยเหลือประชาชนและชุมชนเพื่อสร้างสัมพันธ์อันดีกับชุมชนและคงความนิยมต่อไป (คณิน สุวณโณ, 2565) ในยุคแห่งข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็น และสามารถติดตามข่าวได้อย่างทันที โดยเฉพาะการขยายตัวของสื่อมวลชน โดยเฉพาะความเจริญด้านเทคโนโลยี และ Social Media ต่างๆ จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่สำคัญ โดยประชาชนสามารถมีส่วนร่วมทางการเมืองได้อย่างสะดวกมากขึ้นสามารถพูดคุย และแสดงออกทางด้านทัศนคติทางการเมืองได้เสรีมากขึ้น รวมถึงสามารถตรวจสอบการทำงานต่างๆของนักการเมืองโดยเหตุการณ์นี้เรียกว่า มิติทางการเมือง โดยสิ่งนี้ถือเป็นความท้าทายอย่างยิ่งสำหรับนักการเมืองที่จะต้องสร้างความนิยมทางการเมืองโดยที่จะต้องคงความเชื่อถือของประชาชนให้ได้มากที่สุดเพื่อที่จะได้เป็นตัวเลือกต้นๆในการได้รับเลือกเพื่อขึ้นเป็นนักการเมืองในการบริหารชุมชนและท้องถิ่น (กชิตศ รอดน้อย, 2566)

ในการนำเอาหลักพุทธธรรมนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่น และ การสร้างคุณลักษณะที่ดีของตัวนักการเมืองท้องถิ่นที่จะเป็นตัวแทนในการเข้าไปปฏิบัติ และเสริมประสิทธิผลในหน้าที่ในการเป็นผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นในครั้งต่อไป นอกจากนั้นแล้วประชาชนยังสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและงานบริการต่างๆให้หลากหลาย โดยในหลักสังคหวัตถุธรรม ที่ประกอบไปด้วย 1) ทาน การให้ 2) ปิยวาจา วาจาที่เป็นที่รัก 3) อัถตจริยา การประพฤติประโยชน์ 4) สมานัตตตา การวางตนสม่ำเสมอ โดยกระประยุกต์หลักพุทธธรรมหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้า อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา นักการเมืองท้องถิ่นนั้นต้องเป็นผู้ที่พร้อมให้โอกาส สามารถเข้าไปช่วยเหลือความต้องการของประชาชนได้อย่างทันที โดยที่สนับสนุนโครงการต่างๆ และพร้อมให้คำแนะนำที่มีคุณค่าแก่ประชาชน โดยผ่านการพูดที่ดี มีกาลเทศะ และสามารถสร้างสรรค์ให้เกิดการพูดคุยในเชิงบวก โดยที่พร้อมจะแก้ไขปัญหาและผ่านวิกฤติได้อย่างสันติ สามารถเสียสละเวลาส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวมสามารถไปร่วมงานของประชาชนเพื่อให้ประชาชนนั้นๆ มีความไว้วางใจไม่รู้สึกรังเกียจเข้าถึงง่าย ไม่ถือตัว ไม่แบ่งชนชั้น แสดงถึงความจริงใจและความเคารพต่อศักดิ์ศรีของประชาชน สามารถเข้าถึงได้ง่ายออกแบนโยบายที่เป็นประโยชน์ที่ตอบโจทย์ความต้องการของชุมชนและประชาชน สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง สามารถเห็นผลจับต้องได้ลงมือทำอย่างจริงจัง พร้อมรับผิดชอบต่อปัญหา และ ความผิดพลาดไม่ผลักภาระไปที่ประชาชน หรือ คนใดคนหนึ่ง

ดังนั้นผู้วิจัยสนใจศึกษาความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อนักการเมืองท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งท้องถิ่น ตลอดจนพฤติกรรมในการเลือกนักการเมืองท้องถิ่น ทั้งนี้ยังมุ่งศึกษาการประยุกต์ใช้หลักสังคหวัตถุธรรมเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการขับเคลื่อนการเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์

- เพื่อศึกษาระดับความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา
- เพื่อเปรียบเทียบความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
- เพื่อนำเสนอการประยุกต์หลักพุทธธรรมในการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ตามหลักสังคหวัตถุ 4

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ประกอบด้วย ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ จากแบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ประชาชนอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปในตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา จำนวน 6,923 คน แล้วกลุ่มตัวอย่างได้แก่ประชาชนอายุ 18 ปี ขึ้นไปจำนวน 379 คน โดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ซึ่งใช้ระดับความคลาดเคลื่อนที่ 0.05
 - ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ในการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้วิจัยได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 2 รูป 7 คน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่
 - กลุ่มนักวิชาการด้านรัฐศาสตร์และพระพุทธศาสนา 2 รูป 2คน รวมทั้งหมด 4 คน
 - กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น จำนวน 3 คน
 - กลุ่มผู้นำท้องถิ่น จำนวน 2 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็นสามตอน เพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องการประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยแบ่งออกเป็นสามตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการการประยุกต์หลักพุทธธรรม เพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยได้กำหนดคำถามและให้คะแนนที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เพียงระดับเดียวจาก 5 ระดับ (Rating Scale)

ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ทาน 2) ปิยวาจา 3) อุตถจริยา 4) สมานัตตตา ผ่านระบบมาตราส่วนประเมินค่า (Likert Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค พร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อแนวทางในการประยุกต์ใช้ประยุกต์หลักพุทธธรรม เพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา แบ่งเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้ 1) เสรีภาพทางการเมือง 2) ความเสมอภาค 3) ความรับผิดชอบ 4) การมีส่วนร่วม

1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์การประยุกต์หลักพุทธธรรม เพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมจากประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จำนวน 6,923 คน โดยใช้ระดับความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 ตามจำนวนประชากรทั้งหมด โดยใช้สูตรของ Taro Yamane จึงได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ 379 คน

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จากการ สัมภาษณ์ด้วยแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง จำนวน 2รูป 7 คน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม รวม 9 รูป/คน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยคำนวณสถิติจากโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ โดย

1) **สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics)** สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและพรรณนาการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความหมายโดยใช้เกณฑ์ ของเบสท์ (Best, 1981)

2) **สถิติอนุมาน (Inferential Statistics)** สำหรับทดสอบสมมติฐาน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งเสริมต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้คือการทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรอิสระสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรอิสระตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีค่าแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD.)

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนาเกี่ยวกับการประยุกต์หลักพุทธธรรม เพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

สรุปผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ระดับความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยรวมทุกด้านอยู่ที่ระดับปานกลาง โดยผลรวมค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.1$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านเสรีภาพทางการเมือง ($\bar{x} = 3.26$, S.D.= 0.73) รองลงมา ได้แก่ ด้านความเสมอภาค ($\bar{x} = 3.17$, S.D.= 0.74) รองลงมา ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ($\bar{x} = 3.05$, S.D.= 0.76) รองลงมา ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{x} = 3.01$, S.D.= 0.71) ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ระดับความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยภาพรวม

ความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน เทศบาลตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา	ระดับความนิยมทางการเมือง		
	\bar{x}	S.D	แปลผล
๑. ด้านเสรีภาพทางการเมือง	3.26	0.73	ปานกลาง
๒. ด้านความเสมอภาค	3.17	0.74	ปานกลาง
๓. ด้านความรับผิดชอบ	3.05	0.76	ปานกลาง
๔. ด้านการมีส่วนร่วม	3.01	0.71	ปานกลาง
รวม	3.12	0.54	ปานกลาง

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ระดับความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่น ในเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ตามปัจจัยส่วนบุคคล ตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 379 ด้วยการแสดงด้วยร้อยละ ได้วิเคราะห์ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ตามผลการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ในการวิเคราะห์ผลข้อมูล และกำหนดนัยสำคัญทางสถิติ p (Sig) = 0.05 โดยผลการเปรียบเทียบแสดงด้วยค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย \bar{x} ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (T-test) และค่าเอฟ (f-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เมื่อพบว่ามียุทธศาสตร์ทางสถิติจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) พบว่าการเปรียบเทียบความนิยมทางการเมืองต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ในภาพรวมจำแนกตามเพศ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา แตกต่างกัน โดยภาพรวมของการเปรียบเทียบความนิยมทางการเมืองต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ในภาพรวมจำแนกตามเพศ ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ในภาพรวมจำแนกตามเพศ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนก ตามเพศชาย 195 คน หญิง 184 คน ด้วยวิธีการทดสอบค่าที (t - test) = -0.221 และ

ค่า Sig = 0.826 เมื่อจำแนกตามเพศ ได้แก่ ชาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 และหญิง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา แตกต่างกัน ในภาพรวมของการเปรียบเทียบความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ในภาพรวมจำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม โดย ภาพรวมที่มีอายุแตกต่างกัน 4 ระดับ ได้แก่ อายุ 18 - 20 ปี ($\bar{x} = 3.13$) , อายุ ๓๐ - ๔๐ ปี ($\bar{x} = 3.10$), อายุ ๔๑ - ๕๐ ปี ($\bar{x} = 3.07$) และ อายุ ๕๑ ปีขึ้นไป ($\bar{x} = 3.09$ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one- Way Anova) ($f = 3.680$ และค่า Sig = 0.421) พบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามที่มีอายุแตกต่างกัน ส่งผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา แตกต่างกัน ในภาพรวมของการเปรียบเทียบความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ในภาพรวมจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยภาพรวมมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน 3 ระดับ ได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.10$), ปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.07$), สูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.30$) โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one- Way Anova) ($f = 3.593$ และค่า Sig = 0.228) พบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ส่งผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา แตกต่างกัน ในภาพรวมของการเปรียบเทียบความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ในภาพรวมจำแนกตามอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดย ภาพรวมที่มีอาชีพแตกต่างกัน 5 ระดับ ได้แก่ รับจ้าง/ลูกจ้างประจำ ($\bar{x} = 3.19$) , กสิกรรม/เกษตรกรรม ($\bar{x} = 3.17$), ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ($\bar{x} = 2.86$), พนักงานราชการ/ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ($\bar{x} = 3.12$), อื่นๆ ($\bar{x} = 3.24$) โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one- Way Anova) ($f = 5.037$ และค่า Sig = 0.417), พบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามที่มีอาชีพแตกต่างกัน ส่งผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา แตกต่างกัน ในภาพรวมของการ พบว่า เปรียบเทียบความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ในภาพรวมจำแนกตามอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยภาพรวมมีระดับรายได้แตกต่างกัน 5 ระดับ ได้แก่ ไม่เกิน 15,000 บาท ($\bar{x} = 3.07$) , 15,001 - 20,000 บาท ($\bar{x} = 3.18$), 20,001 - 25,000 บาท ($\bar{x} = 3.30$) 25,001 บาทขึ้นไป ($\bar{x} = 3.12$), อื่นๆ ($\bar{x} = 3.04$) โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว one- Way Anova) ($f = 1.732$ และค่า Sig = 0.442), พบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามที่มีอาชีพแตกต่างกัน ส่งผลต่อ

ความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมุติฐาน	ตัวแปรต้น	สมมุติฐาน	ก า ร		Sig.	ผลการทดสอบ
			ทดสอบค่า t	ค่า F		
	เพศ	ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความนิยมทางการเมืองต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา แตกต่างกัน	.221	-	0.826	ปฏิเสธสมมติฐาน
	อายุ	ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความนิยมทางการเมืองต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา แตกต่างกัน		3.680	0.421	ปฏิเสธสมมติฐาน
	ระดับการศึกษา	ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความนิยมทางการเมืองต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา แตกต่างกัน		3.531	0.228	ปฏิเสธสมมติฐาน
	อาชีพ	ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความนิยมทางการเมืองต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา แตกต่างกัน		5.037	0.417	ปฏิเสธสมมติฐาน
	รายได้	ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความนิยมทางการเมืองต่อนักการเมืองท้องถิ่นใน ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา แตกต่างกัน		1.732	0.442	ปฏิเสธสมมติฐาน

3. วิตุลประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า การประยุกต์หลักพุทธธรรมในการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ตามหลัก สังคหวิตุล 4 ดังนี้

3.1 ทาน (การให้) ทาน หรือ การให้ นั้นไม่ได้หมายถึงแค่การให้ทรัพย์สินหรือสิ่งของเท่านั้น แต่รวมถึง การให้ออกาส การให้เวลา การให้ความรู้ และการให้ความช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ ด้วย ซึ่งเมื่อประยุกต์ใช้ในบริบทของการเมืองแล้ว ทาน กลายเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองกับประชาชน เมื่อนักการเมืองได้มีการให้ในสิ่งที่ประชาชนต้องการ ไม่ว่าจะเป็นการ ยอมสละบางสิ่งเพื่อประโยชน์

ส่วนรวม เพื่อให้ผู้คนและชุมชนนั้นเกิดความแบ่งปัน อื้อเพื่อเผื่อแผ่ และการหวังแต่ประโยชน์ส่วนตนนั้นมีน้อยลง สังคมท้องถิ่นนั้นก็จะสามารถอยู่ได้ร่วมกันได้อย่างมีความสุข สร้างความผูกพัน สามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนได้

3.2 สมานัตตตา (การวางตนให้เหมาะสม เสมอต้นเสมอปลาย) นอกจากการวางตัวให้เหมาะสมแล้วอีกความหมายหนึ่งคือการสร้างความสม่ำเสมอในการกระทำ ความคิด และการสื่อสาร ซึ่งจะนำมาซึ่งความเชื่อมั่นและความนิยมอย่างเป็นธรรมชาติ โดยที่ตัวของนักการเมืองนั้นมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน และมีจุดยืนที่แน่วแน่ ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสหรือผลประโยชน์ส่วนตัว เช่น หากเคยมีการประกาศว่าจะแก้ไขปัญหาเรื่องบางอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ก็ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่แค่ทำในช่วงหาเสียงหรือ ก่อนการดำรงตำแหน่ง และจะต้องมีจุดยืนที่สม่ำเสมอจะทำให้ประชาชนรู้สึกว่ นักการเมืองคนนี้เป็นที่พึ่งได้และมีความน่าเชื่อถือ พวกเขาจะมอบความไว้วางใจให้กับผู้นำที่ไม่กลับกลอกไปมาหมายความว่า นักการเมืองท้องถิ่นที่ดีนั้นต้องสร้างความไว้วางใจ แสดงถึงการเป็นผู้นำที่รับผิดชอบให้กับประชาชนและสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนอย่างยั่งยืน

3.3 ปิยวาจา (การพูดจาไพเราะ) การพูดอย่างอ่อนโยน สุภาพ ไพเราะ และจริงใจ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีซึ่งหมายถึงการใช้คำพูดที่สร้างสรรค์และจริงใจ นอกจากนั้นแล้วการใช้ปิยวาจาในทางการเมืองนั้นนักการเมืองไม่ควรใช้ภาษาหรือศัพท์ที่ฟังดูยากเกินไปสำหรับประชาชนจะต้องภาษา หรือศัพท์ที่เข้าใจง่ายและเข้าถึงได้ทุกคน ไม่ใช่การใช้ภาษาเทคนิคที่ทำให้ประชาชนรู้สึกห่างเหิน และไม่ว่าในสถานะการณ์ใดก็ตามการสื่อสารนโยบายในเชิงบวกจะสร้างความรู้สึกที่ดีและสร้างแรงบันดาลใจให้ประชาชนอยากมีส่วนร่วม ทำให้เกิดความนิยมที่มาจากความหวังและเจตจำนงร่วมกันเพื่อความสามัคคีและลดความขัดแย้งในสังคม ซึ่งจะสร้างความนิยมที่มาจากความหวังในสันติภาพและความสงบสุข และความไว้วางใจที่ดีแก่ประชาชน

3.4 อุตถจริยา (การประพฤติประโยชน์) การประพฤติตนเป็นประโยชน์ ซึ่งหมายถึงการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยแรงกาย สติปัญญา และกำลังทรัพย์ตามความเหมาะสม การกระทำนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และความสามัคคีในสังคมในการประยุกต์หลักอุตถจริยาให้เข้ากับค่านิยมทางการเมือง มาประยุกต์ใช้ได้หลายด้านทั้งจากในการทำงานเกี่ยวกับส่วนรวมด้วยการทำงานอย่างจริงจังเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆของประชาชน เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการระบบสาธารณสุข และการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และนักการเมืองนั้นต้องทำงานและแสดงออกถึงความซื่อสัตย์ และความโปร่งใสในการบริหารงานจะช่วยสร้างความเชื่อมั่น และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้กับประชาชน

อภิปรายผลการวิจัย

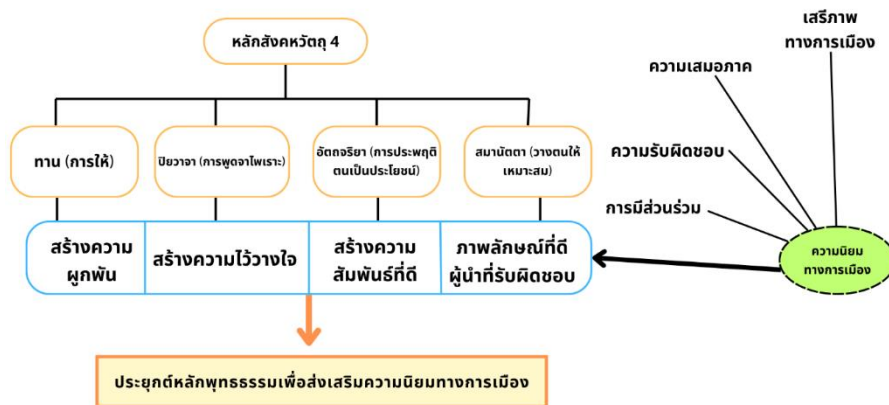
เสนอเป็นความเรียงและให้เชื่อมโยงกับผลการวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน

1. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ระดับความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านเสรีภาพทางการเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านความเสมอภาค ด้านความรับผิดชอบ และด้านการมีส่วนร่วมอยู่ในลำดับสุดท้าย ทั้งนี้เพราะ บริบททางการเมืองและสังคมในพื้นที่ ๆ ประชาชนนั้นมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองแต่ในกลไกในการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นอาจจะยังไม่เข้มแข็งพอ หรือนักการเมืองท้องถิ่นยังไม่สามารถสร้างความโดดเด่นเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนทุกกลุ่มได้อย่างเฉพาะเจาะจง ความนิยมของประชาชนจึงอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของกษิตศ รอดน้อย (2566) ที่พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

2. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้แตกต่างกัน มีความนิยมทางการเมืองต่อนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ ไม่แตกต่างกัน ในภาพรวม ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะของสังคมในตำบลบ้านถ้ำมีความเป็นชุมชนที่มีความสัมพันธ์แบบเครือญาติหรือระบบอุปถัมภ์ที่เข้มแข็ง ทำให้การตัดสินใจหรือความนิยมทางการเมืองมีลักษณะไปในทิศทางเดียวกันทั่วทั้งชุมชนมากกว่าจะขึ้นอยู่กับสถานะส่วนบุคคลโดยสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของพระศกลวัฒน์ จิตตปญโญ (2563) ที่พบว่าประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเทศบาลตำบลนาหนาด อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม โดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ผลการประยุกต์หลักพุทธธรรมในการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ตามหลักสังคหวัตถุ 4 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 3.10$) โดยด้านที่โดดเด่นที่สุดคือ ด้านทาน และ ด้านปิยวาจา ทั้งนี้เพราะสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของหลักสังคหวัตถุ 4 นั้นสะท้อนให้เห็นการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมในการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนดังต่อไปนี้ 1) ด้านทาน สามารถนำไปใช้ได้กับ ด้านการมีส่วนร่วม คือ การให้โอกาสต่างๆ รับฟังปัญหาอย่างทันท่วงที 2) สมานัตตา สามารถนำไปใช้ได้กับด้านความเสมอภาค คือ นักการเมืองที่ดีนั้นต้องสร้างความเที่ยมอย่างเป็นธรรมให้กับชุมชน โดยที่เป็นการมอบความใกล้ชิดให้กับประชาชน โดยเน้นไปที่ความเท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติ 3) ปิยวาจา สามารถนำไปใช้ได้กับ ด้านเสรีภาพทางการเมือง นักการเมืองที่สามารถสร้างความใกล้ชิดกับประชาชนได้เท่าไร โอกาสในการที่จะรู้ถึงความต้องการของประชาชนนั้นยิ่งมากขึ้น สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆในชุมชนอย่างสันติช่วยสร้างแรงจูงใจที่ดีในการร่วมมือและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักการเมืองและชุมชน 4) อตถจริยา สามารถนำไปใช้ได้กับ ด้านความรับผิดชอบ การทำตนให้เป็นประโยชน์นั้นมีส่วนที่สำคัญอย่างมาก เพราะในบางครั้งนโยบายที่บรรเทาปัญหาของชุมชนนั้น เกิดจากการรับฟังทุกปัญหาของประชาชนอย่างตั้งใจและเป็นธรรมสามารถเข้าใจปัญหาเชิงลึกต่างๆของชุมชน เช่น ปัญหาไฟป่า การป้องกันรับมือจากปัญหาน้ำท่วมที่ส่งผลต่อภาคการเกษตรของชุมชน โดยจะเชื่อมโยงจากนโยบายที่สามารถใช้ได้จริง เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสามารถเห็นผลได้จากการลงพื้นที่และปฏิบัติงาน โดยผลการวิจัยนี้ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระใบฎีกาศกนิช สุวรรณ (2564) และ มนัสนันท์ ศิวะพร (2564) ที่พบว่าสังคหวัตถุ 4 นั้นมีส่วนช่วยในการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองอย่างยั่งยืน นั่นคือ นักการเมืองที่ดีนั้นต้องมีความความเสียสละเพื่อส่วนรวม พร้อมอยู่เคียงข้างประชาชนมีความจริงใจไม่โกหก สามารถอยู่ร่วมกับสังคมส่วนรวมได้เป็นอย่างดี มีความน่าเชื่อถือ และพร้อมที่จะรับผิดชอบต่อสังคม สามารถเข้าถึงฟังพาได้ช่วยเหลือชุมชนทุกเมื่อ สามารถเป็นเกณฑ์สำคัญที่ประชาชนใช้ในการพิจารณาและตัดสินใจเลือกนักการเมืองท้องถิ่นของประชาชนเพื่อให้ได้นักการเมืองท้องถิ่นที่มีความพร้อมจะเข้าไปทำหน้าที่ และ กิจกรรมทางการเมืองของชุมชนต่อไป

องค์ความรู้ใหม่

จากแผนภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย ที่แสดงองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยสามารถอธิบายเกี่ยวกับการประยุกต์หลักพุทธธรรมในการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลบ้านฉี่ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

1. การประยุกต์ใช้หลักกาน ที่ส่งผลต่อการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านฉี่ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยใช้หลักกาน จากผลการวิเคราะห์ทั้งในข้อมูลเชิงปริมาณ และ เชิงคุณภาพแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามแล้วผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นที่ส่งผลต่อการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านฉี่ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ด้านทาน โดยจะเป็นการที่นักการเมืองนั้นได้ให้ความช่วยเหลือต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการให้ความรู้ ให้โอกาสที่ดีแก่ชุมชน หรือ การสนับสนุนโครงการต่างๆที่ส่งผลต่อความต้องการของประชาชนพร้อมประพฤติตนเป็นแบบอย่าง และรับฟังปัญหาอย่างทันทั่วทั้งที่ จึงเป็นกลไกเชิงจริยธรรมที่สามารถสร้างภาพลักษณ์นักการเมืองให้มีเมตตา เอื้ออาทร และใกล้ชิดประชาชนโดยที่มีผลต่อความนิยมทางการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านฉี่ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

2. การประยุกต์ใช้ หลักสมานัตตา ส่งผลต่อการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านฉี่ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยใช้หลักสมานัตตาจากผลการวิเคราะห์ทั้งในข้อมูลเชิงปริมาณ และ เชิงคุณภาพแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามแล้วผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นที่ส่งผลต่อการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านฉี่ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ด้านสมานัตตา โดยนักการเมืองที่ได้ยึดและใช้หลักในข้อนี้ นักการเมืองผู้นั้นเข้าถึงง่าย เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็น และ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียม ทำงานเสมอต้นเสมอปลาย สื่อสารกับประชาชนอย่างไม่แบ่งแยก ไม่เลือกปฏิบัติจึงเหมือนเป็น สะพานเชื่อม ระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชน ทำให้เกิดความไว้วางใจและความนิยมส่งผลต่อการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านฉี่ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

3. การประยุกต์ใช้หลักปิยวาจา ส่งผลต่อการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านฉี่ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยใช้หลักปิยวาจาจากผลการวิเคราะห์ทั้งในข้อมูลเชิงปริมาณ และ เชิงคุณภาพแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามแล้วผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นที่ส่งผลต่อการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านฉี่ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ด้านปิยวาจา นักการเมืองที่จะขึ้นมาเป็นผู้นำท้องถิ่นจะต้องใช้วาจาถูกต้อง เหมาะสมตามกาลเทศะ สร้าง

ความสัมพันธ์ที่ดี ลดความขัดแย้ง และสร้างแรงจูงใจให้เกิดความร่วมมือ สร้างบรรยากาศเชิงสร้างสรรค์ และทำให้ประชาชนรู้สึกใกล้ชิด จึงเป็นหลักธรรมที่สำคัญที่ส่งผลต่อการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

4. การประยุกต์ใช้ หลักอรรถจริยา ส่งผลต่อการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยใช้หลักอรรถจริยาจากผลการวิเคราะห์ทั้งในข้อมูลเชิงปริมาณ และ เชิงคุณภาพแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามแล้วผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นที่ส่งผลต่อการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ด้านอรรถจริยา โดยเห็นว่านักการเมืองให้ความสำคัญกับพัฒนาสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม สามารถช่วยเหลือประชาชนอย่างรวดเร็วและเป็นธรรม สามารถออกแบนโยบายที่สามารถแก้ปัญหาให้กับชุมชน เป็นแบบอย่างที่ดีที่มีความรับผิดชอบ และมุ่งทำเพื่อส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตนจึงมีผลต่อการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ด้านเสรีภาพทางการเมือง นักการเมืองท้องถิ่นควรสร้างวัฒนธรรมการสื่อสารที่เปิดกว้าง ใช้ถ้อยคำไพเราะ สุภาพ และเหมาะสม เพื่อให้ประชาชนกล้าแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างอิสระ และ สนับสนุน “ช่องทางรับฟังความคิดเห็น” ที่ไม่เปิดเผยชื่อ เพื่อป้องกันความเป็นส่วนตัวในการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง

2. ด้านความเสมอภาค นักการเมืองท้องถิ่นต้องปฏิบัติต่อประชาชนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม ไม่แบ่งแยกตามฐานะ เครือญาติ หรือกลุ่มการเมือง กำหนดระบบการเข้าถึงโครงการชุมชนที่ครอบคลุมทุกครัวเรือน ลดปัญหาการเลือกปฏิบัติ และรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งเยาวชน ผู้สูงอายุ เกษตรกร และผู้พิการ

3. ด้านความรับผิดชอบ นักการเมืองท้องถิ่นต้องแสดงให้เห็นถึงการลงมือทำจริง โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานต่อประชาชนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในรูปแบบเอกสารและการประชุมชี้แจง โดยประชาชนและชุมชนมีบทบาทในการติดตามโครงการพัฒนาต่าง ๆ

4. ด้านการมีส่วนร่วม นักการเมืองท้องถิ่น และ องค์กรนทางการเมืองได้ให้โอกาสและทรัพยากรแก่ประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นตอนออกแบบโครงการพิจารณางบประมาณ ไปจนถึงการติดตามประเมินผล

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

สำหรับนักการเมืองท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงานทางการเมือง ควรนำผลวิจัยไปใช้เป็น แนวปฏิบัติส่วนบุคคล เพื่อสร้างศรัทธาและความนิยมที่ยั่งยืน

1. การปฏิบัติตน ต้องรักษามาตรฐานพฤติกรรมอย่าง "เสมอต้นเสมอปลาย" (สมานัตตตา) ไม่ละทิ้งประชาชน ปฏิบัติต่อทุกคนอย่างเท่าเทียม และรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

2. การทำงาน ต้องทำงานเชิงรุกด้วยความจริงใจและต่อเนื่อง ให้โอกาสและช่วยเหลือประชาชนทุกภาคส่วน ทั้งด้านการศึกษาและการดำรงชีพ (ทาน/อรรถจริยา) โดยนโยบายที่ออกมาต้องสามารถช่วยเหลือความต้องการของประชาชนได้จริง

3. การวางตัว ต้องเป็น "แบบอย่างที่ดี" สามารถควบคุมสถานการณ์และอารมณ์ได้อย่างมีสติ ใช้กิริยา วาจาที่เหมาะสมถูกกาลเทศะ (ปิยวาจา) ซึ่งจะทำให้ประชาชนเห็นถึงความตั้งใจจริงและเกิดความเชื่อมั่นในระยะยาว

เอกสารอ้างอิง

- กษิตศ รอดน้อย. (2566). ความทันสมัยทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้ง ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดเพชรบูรณ์. คุชฎินิพนธ์ : ปรัชญาคุชฎินิพนธ์. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา.
- พระใบฎีกาณิน สุวณโณ (เร้งทอง), วิชรินทร์ ชาญศิลป์ และ อนุภูมิ ไชวเกษม. (2566). พฤติกรรมทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้ง ท้องถิ่นในอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี. วารสารพุทธนวัตกรรมการจัดการ, 6(3), 13-26
- พระศกลวัชร จิตตปญโญ. (2563). บทบาทของนักรการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเทศบาลตำบลนาหนาด อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา.
- มนัสนันท์ ศิวะพร. (2564). การสื่อสารทางการเมืองของนักรการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึงจังหวัดชลบุรี. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2555). ระบบงานรัฐสภา 2555. กรุงเทพฯ: สำนักการพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- Arat, Z. F. (1991). Democracy and human rights in developing countries. Boulder, CO: Lynne Rienner.
- Best, J. W. (1981). Research in education. New Jersey: Prentice Hall, Inc
- Chenyang, L. (1999). The Tao encounters the West. New York: State University of New York Press.
- Lijphart, A. (1999). Patterns of democracy. New Haven, CT: Yale University Press.